

Un 71% dels bars i restaurants de la ciutat de Girona no estan adaptats a minusvàlids

► Mifas reclama una guia que aglutini tota l'oferta turística de la demarcació per a persones amb mobilitat reduïda

GIRONA | ACN/DdG

■ Un 71% dels bars i restaurants de la ciutat de Girona agregats a l'Associació d'Hostaleria de Girona-Radial no són accessibles per a persones amb cadira de rodes. Tot i que la normativa no obliga els locals amb menys de cinquanta places a estar adaptats als minusvàlids, el gerent de l'Associació, Jesús Pastor, considera que els clients valoren positivament que estiguin preparats per rebre persones amb mobilitat reduïda.

D'altra banda, el vicepresident de Mifas, Albert Carbonell, reflexiona que ha crescut l'oferta en oci per a discapacitats a la demarcació, i que ara caldria una guia que recollís totes les activitats que es poden fer a les comarques gironines amb cadira de rodes.

Anar a dinar a un restaurant o fer servir el lavabo d'un bar pot convertir-se en una missió complicada en alguns locals de Girona per a les persones que van amb cadira de rodes. Dels 121 bars i restaurants membres de l'Associació d'Hostaleria de Girona-Radial, només 35 estan totalment adaptats als minusvàlids. És a dir, que l'accés és a nivell del terra o bé té rampes i, a més, els lavabos estan dotats de l'espai suficient i les barres reglamentàries.

La normativa obliga a estar adaptats als minusvàlids els locals nous que superin les cinquanta places i també els ja existents que facin obres i també arribin a

L'ascensor del restaurant l'Alqueria, un dels locals totalment adaptats a les persones amb mobilitat reduïda.

aquesta capacitat. Per això que molts bars i restaurants petits ja no estan preparats per rebre persones amb cadira de rodes, sobretot aquells que es troben situats al Barri Vell, on no tenen espai per créixer i on, a més, la mateixa arquitectura dels carrers ja dificulta arribar fins al local.

Per als bars i restaurants que no tenen espai per construir lavabos específics per a minusvàlids, Carbonell proposa que adaptin els

banys convencionals als discapacitats. Una solució que el vicepresident de Mifas també fa extensiva a aquells locals que, davant d'una manca d'espai, usen els lavabos de minusvàlids com a màgatzem.

Turistes amb poder adquisitiu

Des de Mifas, Carbonell reflexiona que tot i que «s'ha avançat molt» en l'hostaleria i en el turisme en general en l'adaptació per

a minusvàlids, troben a faltar una guia que aglutini tota l'oferta de la demarcació de Girona per a persones amb cadira de rodes. Reivindica d'aquesta manera una recopilació que recollís activitats per a persones amb mobilitat reduïda com els vols en globus que s'ofereixen a la Garrotxa, el kàrting que es pot practicar a l'Empordà o l'esquí adaptat a discapacitats de la Molina.

Carbonell argumenta que

LA XIFRA

35 ESTABLIMENTS ADAPTATS

a les persones amb poca mobilitat

Dels 121 bars i restaurants membres de l'Associació d'Hostaleria de Girona-Radial, només 35 estan totalment adaptats als minusvàlids amb les zones totalment adequades.

Als locals petits els costa més adaptar-se perquè la normativa hi obliga els locals que superin les cinquanta places

aquesta guia serviria per donar resposta a molts turistes amb cadira de rodes que no coneixen el territori i no saben a on adreçar-se. «A Europa hi ha moltes persones amb discapacitat física i un nivell adquisitiu alt que estan disposades a gastar-se els diners amb serveis adaptats», reflexiona en aquest sentit, i afegeix que «en temps de crisi és interessant no prescindir de cap grup de turistes».

El vicepresident de Mifas posa les Illes Canàries com a exemple a seguir, ja que ofereix informació detallada de les activitats que hi poden fer els discapacitats. «Fan guies molt específiques, allà sí tenen en compte aquest grup de persones», explica Carbonell.

La pista de gel a la Fira de Girona, en una imatge d'arxiu de l'any passat.

El castell inflable a la pista de gel serà substituït per espectacles

GIRONA | DdG

■ La pista de gel al Palau de Fires de Girona obrirà les portes entre el 23 de desembre i el 6 de gener i mantindrà les dimensions de 600 metres quadrats (20x30) així com els tres espais dedicats a la pista, el bar-restaurant i una zona infantil. Amb tot, el restaurant König no oferirà els serveis de restauració i la direcció de la Fira està decidint

qui ocuparà el seu lloc. També hi haurà variacions a la zona de lleure per als més menuts amb la desaparició dels castells inflables, que seran substituïts per espectacles de sons i titelles a un preu de cinc euros -tot i que a partir del dia 12, amb la compra d'un bitllet anticipat de l'espectacle se'n regalarà un segon per a un adult-. El preu per patinar serà de vuit euros l'hora.

EL TEMPS DELS FETS I DE LES PARAULES

BARRETADES

Quim Curbet

EDITOR
► www.barretades.cat

«Però el temps és relatiu. Diuen que de jove els dies són curts i els anys són llargs i que de vell els dies esdevenen llargs i els anys curts»

El conjunt del que habita en aquest planeta ho podríem resumir en aquesta definició: «som cuques que remenem la cua enmig d'un univers excessiu». En aquest món tot és finit, fins i tot la memòria que els humans volem deixar gravada sobre les pedres. Més enllà del que podem comprendre, tot

continuarà remugant sense nosaltres, però, potser sense saber-ho i amb un afany incompreensible, podem constatar que hem creat una cosa que viurà eternament: el temps.

Ni papes, ni emperadors estan exclosos d'aquesta maledicció. Encara que construïxin piràmides a la vora del Nil i mausoleus al Valle de los Caidos, o que intentin vèncer l'aclaparadora inèrcia de la realitat comprant mitjans de comunicació i jutges -com és el cas d'en Berlusconi-, tots acaben envestits per les maleïdes i punxegudes broques del temps i criant malves; el riu de l'oblit s'emporta tot el que és mundà. Tots som cuques i els Berlusconi els primers.

Però -això ja ho va descobrir Albert Einstein- el temps és relatiu. Diuen que de jove els dies

«Sempre va bé que els pobles accelerin el seu ritme vital, no sigui cas que els encalcin els fantasmes del passat»

són curts i els anys són llargs i que de vell els dies esdevenen llargs i els anys curts. El temps a voltes s'alentex o s'accelera, en funció sobretot del ritme que imposa la vida col·lectiva. El nostre país va viure mig segle que va semblar una eternitat sota la grisor plúmbica del franquisme, una espècie de corrupció feixista de la política de la qual encara en són enyoradissos alguns senyors del PP.

Per aquest motiu sempre va bé que els pobles accelerin el seu ritme vital, no sigui cas que els encalcin els fantasmes del passat. Tal és cas de Tunísia, un poble germà del Mediterrani, que ara comença a desempallegar-se del pesat jou de la dictadura. Esperem que la democràcia doni corda als seus rellotges, de la mateixa manera que la vam donar al nostre país i que encara continuem donant-la -malgrat a vegades ens sembli el contrari- quan en un indret com Salt la gent surt al carrer per dir que tots volem ser un sol poble.